

Politika zahalená do ekonomiky.

Rub a líce fiškálneho zákona.

Reakcia na článok v periodiku Trend, redaktor M. Jesného : Pokladnice preverili lobistov zo dňa 19.08. 2010.

Ako z nás rešpektovanie zákona urobilo „členov pokladnicovej loby“, ktorej ide len o „kšeft“.

Sme jedna z firiem, ktorej sa zákon o registračných pokladniciach bytostne dotýka, pretože ich úprava patrí do obsahu našej činnosti. Našou snahou v článku nie je podrobne vysvetľovať obsah a zmysel zákona, ten je prístupný v najrôznejších formách informácií.

Prečo firmy, ktoré v dobrej vôli pripravili technické prostriedky , aby zámer štátu mohol byť naplnený, musia prosiť štát aby dodržiaval ním stanovené normy?

Chceli by sme objektívne poukázať na precedens pri realizácii legislatívneho procesu, ktorý sa môže zopakovať a dotýkať akejkol'vek skupiny firiem podnikajúcich v SR.

Postoj ministerstva financií vo vzťahu k „pokladnicovým firmám“ je v článku charakterizovaný nasledovne:“ ... sledujú najmä vlastný záujem dotiahnuť rozbehnutý kšeft“.

Ak si na ministerstve dokážu spomenúť na elementárne základy ekonómie z kapitoly trhového mechanizmu, tak roky rokúce platí, že subjekty trhu sú tri a to firmy, domácnosti, štát a svojim spôsobom všetkým ide o „kšeft“ či sledovanie vlastných záujmov a cieľov. V tomto prípade štát, sledujúc cieľ zvýšenia príjmov verejných financií vypracoval a schválil zákon č.289/2008 Z.z. o elektronických registračných pokladniciach a zavedení fiškálnej pamäte. Teória hovorí, že štát vstupuje na trh ak je potrebné odstraňovať negatívne prejavy trhu, alebo má podporovať kladné vplyvy.

Realita je však iná a my nelobujeme, my sa pýtame prečo?

Prečo firmy musia prosiť štát, aby dodržiaval ním stanovené normy a zákony?

Prečo štát vytvára negatívne prejavy na trhu náhlou zmenou legislatívy, čím zneváži úsilie a prácu množstva ľudí a znehodnotí vynaložené prostriedky?

Prečo je ohrozená existencia firiem ktoré nerealizovali rizikové operácie, nešpekulovali, len plnili nariadenia štátu? Naša spoločnosť má na trhu umiestnených cca 8500 pokladníc. My sme museli pristúpiť k príprave a následnej úprave týchto zariadení, ak by sme to neurobili, všetci naši zákazníci by si museli kúpiť nové pokladnice od iného výrobcu a ich investícia by nebola v úrovni úpravy v cene od 100 EUR, ale v kúpe novej pokladnice v cene minimálne od 300 EUR.

Prečo dostanú dva roky odklad tí čo za dva roky nič neurobili a tí čo sa snažia obísť zákon, a neplatia podmienky pre tých ktorí sa podriadili pravidlám?

Prečo na zmenu zákona nepotrebuje štát od 76 do 150 hlasov ale stačí 1 či 2 v telefóne?

Možno preto, že o dva roky upravené pravidlá zadefinujú vo výberovom konaní možnosť realizovať daný zákon pre „všetky“ firmy spĺňajúce kritéria: napr. 5hlások v názve, najlepšie v takomto poradí...

Ak to nie je tak, tak Prečo?

Odpovedzte výrobcom a dovozcom registračných pokladníc, 657 servisným strediskám a ich technikom, majiteľom 65.000 pokladníc s uzavretou objednávkou, kde cena upgradu nie je 180 ale 59€ a cena tlačiarne sa pohybuje nie od 700 ale 290€ a všetkým občanom, ktorí ešte stále majú záujem aj o veci verejné.